

Pěkné počasí přivádělo do Dobré Vody v Novohradských horách houfy návštěvníků. Lidé neznalí místních poměrů sledovali s jistým údivem počínání některých těch poutníků – nejen že tu lahodnou vodu, vytékající z trubek před krásným barokním chrámem pili, ale oni si jí omývali oční víčka a třeba i čelo. Tohle omývání je totiž zdejší staletá tradice, která možná pramení z pověry, ale zcela určitě tryská z náboženské víry. Tihle skoro vesměs německy mluvící návštěvníci tu z větší části kdysi na Novohradsku či Kaplicku žili, živili se pilnou prací a o určitých svátcích se v procesích vydávali sem, k Panence Marii, aby jí poděkovali za všechno dobré a poprosili ji, aby je ochránila před zlým.

A ta voda, která tu vyvěrá po staletí, má pověst vody zázračné a léčivé. Od neuhů uvnitř těla pomáhá, když se pije, a od těch vnějších tím, že se jí omývají nemocné údy. Zvláště výrazně prý působí při zrakovém onemocnění, proto to omývání očí. Ale nebyvala to kdysi jen ta léčivá voda, která sem do útulného městyse Dobré Vody i sousedního městyse Hojné Vody vábila proudy návštěvníků. I těch, kteří toužili jen po prostém odpočinku uprostřed překrásné, romantické přírody s vlídnými obyvateli. Kdysi se dokonce říkalo, že zdejší vzduch se svou léčivou hodnotou plně vyrovná vzduchu v jednom světoznámém alpském středisku ve Švýcarsku. Pokud mne paměť nešálí, tak se mluvílo o Arose.

Bývaly tu lázně. V Hojné Vodě už za Rožmberků a v Dobré Vodě je založili Buquoyové v sedmnáctém století. Zanikly na začátku první světové války. Koupil je lázeňský Umlauf a přeměnil je ve výstavní hostinec zvaný Panský dům. Ten pak shořel v roce 1949. Také lidé nadaní bohatstvím ducha tu žili a tvořili. Z těch nejznámějších například spisovatel Zikmund Winter, který zde trávil letní měsíce v letech 1893 – 1910. Winter tehdy bydlel v domku na Hojné Vodě a pracoval tu na svém skvělém díle „Mistr Kampanus“.

Ale nejen náš významný a milý spisovatel, také známý rakouský hudební skladatel má jisté pouto k tomuto líbeznému koutku naší země. Rodové kořeny tu má proslavený operetní skladatel Carl Johann Adam Zeller. Narodil se sice v Dolním Rakousku roku 1842, vystudoval práva, nastoupil jako úředník do státní služby, dotáhl to na dvorního radu v ministerstvu školství ve Vídni a zemřel v Badenu u Vídně ve věku 56 let. Ale jeho celoživotní láskou byla hudba.. Taková, která dokáže probudit radost a potěšit srdce. Věnoval se ponejvíce komponování operet a písniček, z nichž mnohé zlidověly. Jeho dílo žije dodnes. S komponováním začal velmi časně a už jako šestnáctiletý složil sborovou píseň. Jeho slávu však založila teprve proslulá a stále znovu uváděná opereta Ptáčník. Carl Zeller složil i komickou operu, kterou nazval Joconda. Z jeho ostatního díla jsou nejznámější operety Vagabund, Karbonáři a populární operetka své doby s názvem Obersteiger. Velké a trvalé popularity dosáhly všechny jeho písničky, velice melodické a nesoucí se v lidové notě.

Carlův tatínek byl lékař – porodník a zemřel velmi mlád, ve věku 36 let. A jak je to tedy se skladatelovou genealogickou vazbou na Novohradsko? V osmnáctém století žili a působili v Dobré Vodě u Nových Hradů předkové Carlova otce – tedy dědeček a pradědeček. Ten druhý se jmenoval Alexander Zeller a přišel do Dobré Vody v roce 1734, aby zde zaujal místo ludimagistra, což znamenalo působení ve funkci kantora ve škole a varhaníka v kostele. Také jeho syn Carl August Zeller, narozený r. 1774 tu pak působil jako učitel a regenschori. Žily zde tedy dvě generace předků hudebního skladatele Carla Zellera (*19. 6. 1842 Sankt Peter in der Au, +17. 8. 1898 Baden bei Wien).

V té době ovšem byla Dobrá Voda slavným poutním a lázeňským místem a hrabě Buquoy také na podpoře chrámu nešetřil, takže se tu Zellerům nemuselo dařit zrovna zle. Ale i tak se už ten další z jejich rodu – lékař a skladatelův otec dal zlákat pohodlnějším životním a odstěhoval se do Sv. Petru v Rakousku. Muzikantské kořeny nadání jeho syna se však táhnou ke dvěma ludimagistrům do Novohradských hor.

Fotografie: Chrám Panny Marie Utěšitelky v Dobré Vodě v Novohradských horách a C. J. A. Zeller

Dobrá Voda vznikla poblíž léčivého pramene; v 17. století zde byly založeny lázně. V r. 1707 byla přímluvou hraběte A. Buquoye povýšena na městečko a zároveň obdržela znak:

Modrý štít, na něm skalnatá stráž, z níž vytéká pramen vody, nad štítem je malý štítek se zlatou obrubou, na něm pošikem dva červené pruhy a mezi nimi zlatý zvon. Pečetě č. 1 a 2 jsou z Eichlerovy sbírky v archivu Národního muzea, kovové razítko č. 3 je otištěno na listině s datem 4. 10. 1905.